

فصل هفتم - در جعالة

علم اجمالی کافی است

جاعل جعل

جعالة باغمال خاص

جعالة باغمال عام

ماده ۵۶۱- جعالة عبارت است از التزام شخصی به اداء اجرت معلوم در مقابل عملی اعم از اینکه طرف معین باشد یا غیر معین .

ماده ۵۶۲- در جعالة ملتزم را جاعل و طرف را عامل و اجرت را جُعْل میگویند.

ماده ۵۶۳- در جعالة معلوم بودن اجرت من جمیع الجهات لازم نیست بنابراین اگر کسی ملتزم شود که هر کس گم شده او را پیدا کند

حصه مشاع معینی از آن مال او خواهد بود جُعْالهُ صحیح است .

علم اجمالی کافی است

عمل سرافراز جعالة

مُدا

ماده ۵۶۴- در جعالة گذشته از عدم لزوم تعیین عامل ممکن است عمل هم مردد و کیفیات آن نامعلوم باشد. سَنَاجَایِ مردد بودن

ماده ۵۶۵- جعالة تعهدی است جایز و مادامی که عمل به اتمام نرسیده است هر یک از طرفین می توانند رجوع کنند ولی اگر جاعل در

اثناء عمل رجوع نماید باید اجرت المثل عمل عامل را بدهد.

زنی ندارد چه کسی منسخ کرد

ماده ۵۶۶- هرگاه در جعالة عمل دارای اجزاء متعدد بوده و هر یک از اجزاء مقصود بالاصالة جاعل بوده باشد و جعالة فسخ گردد عامل

از اجرت المسمی به نسبت عملی که کرده است مستحق خواهد بود اعم از اینکه فسخ از طرف جاعل باشد یا از طرف خود عامل .

ماده ۵۶۷- عامل وقتی مستحق جعل می گردد که متعلق جعالة را تسلیم کرده یا انجام داده باشد .

ماده ۵۶۸- اگر عاملین متعدد به شرکت هم عمل را انجام دهند هر یک به نسبت مقدار عمل خود مستحق جعل می گردد.

ماده ۵۶۹- مالی که جعالة برای آن واقع شده است از وقتی که به دست عامل می رسد تا به جاعل رد کند در دست او امانت است .

ماده ۵۷۰- جعالة بر عمل نامشروع و یا بر عمل غیر عقلائی باطل است .

بدایمانی است .